

MIJN GROTE LIEVE

KNUFFELBOEK

INHOUD

Het Tutteltje	<i>Jacques Vriens & Kees de Boer</i>	5
Het allerbeste vriendje	<i>Marianne Busser, Ron Schröder & Dagmar Stam</i>	10
Noor is jarig	<i>Trude de Jong & Georgien Overwater</i>	12
Waar lola vandaan komt	<i>Trude de Jong & Georgien Overwater</i>	14
Lola-soep	<i>Trude de Jong & Georgien Overwater</i>	16
Lola en pop Josefina	<i>Trude de Jong & Georgien Overwater</i>	18
Aapje op een stokje	<i>Karst-Janneke Rogaar</i>	20
Ik mis je	<i>Harmen van Straaten</i>	21
Piraat-aap	<i>Marian van Gog & Saskia Halfmouw</i>	27
Het knuffelziekenhuis	<i>Marianne Busser, Ron Schröder & Dagmar Stam</i>	30
Het dagboek van Loes	<i>Sanne de Bakker & Kart-Janneke Rogaar</i>	32
Echte toversokken	<i>Pieter Feller & Natascha Stenvert</i>	36
Fluf	<i>Annemarie ten Brinke & Marie-Sophie Mejan</i>	39
Feest vieren	<i>Annemarie ten Brinke & Marie-Sophie Mejan</i>	41
Nat bed	<i>Annemarie ten Brinke & Marie-Sophie Mejan</i>	43
De ark	<i>Annemarie ten Brinke & Marie-Sophie Mejan</i>	45
Knuffel	<i>Edward van de Vendel & Fleur van der Weel</i>	47
Tijger in de glasbak	<i>Pieter Feller & Natascha Stenvert</i>	48

Welterusten, kleine beer	<i>Harmen van Straaten</i>	51
Teddy Hond houdt de wacht	<i>Fiona Rempt & Mark Janssen</i>	52
Nieuwe kleren en een kapotte beer		
	<i>Marianne Busser, Ron Schröder & Marijke Duffhauss</i>	58
Niet lief	<i>Selma Noort & Sandra Klaassen</i>	64
Lieve dikke juffrouw jans en de beer	<i>Jacques Vriens & Alex de Wolf</i>	66
Pop is jarig	<i>Marianne Busser, Ron Schröder & Dagmar Stam</i>	72
Thuis bij Luzily	<i>Imme Dros & Harrie Geelen</i>	74
De mug	<i>Imme Dros & Harrie Geelen</i>	76
Een vreemde knuffel	<i>Imme Dros & Harrie Geelen</i>	80
Het geheim van Josefien	<i>Monique Vaessen & Wendelien van de Erve</i>	82
Met de vuilnis mee	<i>Sanne de Bakker & Tineke Meirink</i>	89
Een stomme poppendief	<i>Marianne Busser, Ron Schröder & Marijke Duffhauss</i>	94
Het trouwfeest	<i>Pieter Feller & Natascha Stenvert</i>	96
Leeuwtje bij de leeuwen	<i>Fiona Rempt & Mark Janssen</i>	100
Het berenboek	<i>Monique Vaessen & Wendelien van der Erve</i>	103
Beertje met je zachte pootjes	<i>Karst-Janneke Rogaar</i>	111
Het knuffelschooltje	<i>Marianne Busser, Ron Schröder & Dagmar Stam</i>	112
Bobbi is zijn knuffel kwijt	<i>Ingeborg Bijlsma & Monica Maas</i>	114
Het knuffelziekenhuis	<i>Marianne Busser, Ron Schröder & Marijke Duffhauss</i>	127
Pinda Panda is verdrietig	<i>Annemarie Dragt & Ann De Bode</i>	128
Poppenkast	<i>Jaap ter Haar & Harmen van Straaten</i>	133
Bronnen		142

HET TUTTELTJE

Jacques Vriens & Kees de Boer

Tommie en Lotje zitten samen op de bank te luisteren naar mama. Die heeft het grote sprookjesboek op schoot en leest voor.

Naast Tommie en Lotje zit poes Nel. Ze ligt helemaal opgevouwen met haar kopje tegen Tommie aan en slaapt.

Tommie sabbelt lekker op zijn tutteeltje. Het is een lapje dat hij om zijn duim draait als hij gaat slapen. Of, zoals nu, lekker ligt te luisteren. Een klein stukje van het tutteeltje hangt los en daarmee aait Tommie zachtjes over zijn neus.

‘De prins liep langzaam naar het glazen kistje,’ leest mama voor. ‘Hij keek naar het lieve meisje en boog zich over haar heen. Heel voorzichtig kuste hij Sneeuwwitje op de mond.

Zij sloeg haar ogen op en was weer levend.

Alle dwergen begonnen te zingen en te dansen van plezier.

De prins tilde Sneeuwwitje uit de kist en zette haar voor zich op zijn paard. Samen reden ze het bos uit, naar het witte kasteel van de prins. De dwergen kwamen hen nog dikwijls opzoeken en ze leefden nog lang en gelukkig. Uit!’

Tommie en Lotje zuchten diep. Ze vinden het een heel mooi sprookje.

‘En nu naar bed,’ zegt papa, die ook heeft zitten luisteren.

Met zijn allen lopen ze naar boven en papa en mama stoppen Tommie en Lotje in bed. Nog een dikke zoen en dan gaat het licht uit.

Als papa en mama de trap af lopen, horen ze ineens Tommie roepen: ‘Mamaaaaaaa! Mijn tutteeltje!’

Mama gaat weer naar boven en stapt bij Tommie de kamer binnen. Terwijl ze het licht weer aandoet, vraagt ze: ‘Waar is je tutteeltje dan?’

Tommie zit rechtop in zijn bed. ‘Ik weet niet. Toen jij vertelde van de dwergen, zat het nog om mijn vinger.’

Mama begint het hele bed van Tommie te doorzoeken, maar ze vindt niets.

‘Ik snap er niks van,’ zegt ze.
‘Misschien ligt hij nog beneden.’

Maar ook beneden is niets te vinden. De hele bank is leeg. Alleen poes Nel ligt er nog te slapen.

Dan kijken papa en mama op de trap, maar ook daar ligt geen tutteltje.

‘Ga nou maar lekker slapen,’ zegt mama tegen Tommie. ‘Als ik je tutteltje vind, breng ik hem wel.’

‘Nee,’ antwoordt Tommie boos. ‘Ik wil mijn tutteltje.’

‘Luister nou eens, lieverd,’ zegt papa, ‘je moet nu echt gaan slapen. Morgen...’

‘Nee!’ roept Tommie. ‘Ik wil mijn tutteltje.’

‘Neem een puntje van het laken,’ stelt papa voor.

‘Nee!’

Papa en mama kijken elkaar aan. Ze snappen best dat Tommie zijn tutteltje wil, maar ze kunnen er nu ook niets aan doen.

‘Weet je wat?’ zegt papa. ‘Jij gaat vast lekker onder de dekens liggen en wij gaan nog eens zoeken.’

‘Nee!’

‘Toe nou, Tommie,’ zegt mama. ‘Als we je tutteltje vinden, brengen we hem meteen.’ Zachtjes duwt ze Tommie onder de dekens. ‘We laten je kleine lampje branden.’

Tommie begint zachtjes te huilen.

Papa aait hem over zijn bol. ‘Stil maar, we gaan echt zoeken.’

Dan gaan papa en mama weer naar beneden en kijken nog eens goed. Maar ze vinden niets.

'Hij valt vast wel in slaap als het te lang duurt,' zegt mama.
 'Ik ga straks nog wel even kijken.'
 Boven ligt Tommie nog steeds te huilen in zijn bed.
 Dan gaat de deur van zijn kamer open. Lotje is zachtjes uit haar bed gekomen, om naar Tommie te kijken.
 'Mijn tuttelkje,' huilt Tommie als hij zijn zusje ziet.
 'Ssst,' zegt Lotje. 'Papa en mama mogen niet horen dat ik uit bed ben.'
 'Mijn tuttelkje,' huilt Tommie weer.
 Lotje denkt even na.
 'Zullen we een nieuw tuttelkje maken?' vraagt ze.
 Tommie kijkt haar met grote ogen aan.
 'Wacht maar,' zegt Lotje, 'ik pak de schaar uit mama's naaidoos.'
 Op haar tenen sluipt ze Tommies kamer uit, naar de slaapkamer van papa en mama. Daar staat in een hoekje de naaimachine met de naaidoos. Voorzichtig pakt ze de schaar eruit en gaat terug naar Tommie.
 Die zit op de rand van zijn bed. Hij vindt het best spannend.
 'Kijk,' zegt Lotje, terwijl ze een stuk uit haar nachtjapon knipt. 'Een nieuw tuttelkje!' Nieuwsgierig kijkt Tommie toe.
 'Het is een extra grote,' zegt Lotje, 'omdat je zo huilt.'
 Ineens horen ze voetstappen op de trap. Ze schrikken allebei.
 Dan gaat de deur open en komt mama binnen.
 'Wat krijgen we nou?' roept ze boos.
 'Ik maak een nieuw tuttelkje voor Tommie,' antwoordt Lotje.
 Dan ziet mama wat ze gedaan heeft. 'O nee!' zegt ze. 'Je hebt toch niet in je nachtjapon geknipt?' Lotje knikt.
 'Ben je nou helemaal gek geworden!'
 'Ik wil mijn tuttelkje!' zegt Tommie huilend.
 Mama trekt de schaar uit Lotjes hand.
 Ook Lotje begint te huilen. 'Die stomme nachtjapon! Ik wil geen nachtjapon. Ik wil een pyjama, net als Tommie.'

'Maar dan hoef je dat ding toch niet stuk te knippen!' roept mama boos.
Lotje kijkt naar de lap die ze nog in haar hand heeft: het nieuwe tuttelkje voor Tommie.
'Nou,' zegt mama, 'komen jullie maar mee naar beneden.
Dan zullen we erover praten.'
Ze lopen de trap af naar de kamer. Ze gaan op de bank zitten, bij poes Nel.
Papa is ook boos, maar hij zegt eerst niet zoveel, omdat mama dat al heeft gedaan.
'Wie knipt er nou in zijn kleren?' vraagt mama.
'Tommie kon niet slapen. Zijn tuttelkje is weg,' antwoordt Lotje.
Papa moppert. 'Dat weten we nou wel, maar je had toch beter...' Verder komt papa niet. Hij
wijst naar poes Nel, die wakker is geworden.

Ze staat op en rekt zich lekker uit. Daar ligt het tuttelkje van Tommie!
'Kijk,' roept papa, 'poes Nel had het tuttelkje! Ze lag erbovenop.'

Tommie pakt gauw het lapje en draait het om zijn vinger.
'Nu heb je twee tutteltjes,' zegt Lotje.
Mama zucht. 'Wat moet ik nou met zulke kinderen?'
'Ik heb een plan,' zegt papa. 'Deze week houdt Lotje gewoon die nachtjapon aan.'
Lotjes lip begint te trillen, ze gaat bijna huilen.
'Luister nou eerst even,' zegt papa. 'Volgende week kopen we een pyjama voor jou. Die nachtjapon bewaren we dan maar om nieuwe tutteltjes van te maken als Tommie er een kwijt is.'
'Hoi, hoi,' roept Tommie. 'Dan heb ik wel een triljard biljard tutteltjes!'
Lotje kijkt nog even sip als daarnet. 'Ik wil nu een pyjama,' zegt ze zacht.
'We hebben geen pyjamatovermachine,' antwoordt papa.
'Je hebt zelf je nachtjapon stukgemaakt, dus houd je hem nog maar even aan. En nu... hops in bed.'
Als Lotje in bed ligt, voelt ze nog even aan de nachtjapon.
Ze vindt het niet leuk, maar dan denkt ze maar gauw aan de nieuwe pyjama. Nog een paar nachtjes slapen en dan is die er.
En Tommie... die slaapt allang, met zijn twee tutteltjes.

HET ALLERBESTE VRIENDJE

Marianne Busser, Ron Schröder & Dagmar Stam

Als Bert een beetje ziek is
of zijn knie doet heel erg zeer
vertelt hij dat als eerste
aan zijn kleine knuffelbeer
en is hij soms verdrietig
of veel en veel te moe
dan wil hij echt het liefste
naar zijn kleine beertje toe.

En is Bertje hard gevallen
of is hij heel erg bang
dan drukt hij als het even kan
zijn beer tegen zijn wang
want door dat kleine beertje
voelt Bert zich nooit alleen
en ieder klein geheimpje
vertelt hij beer meteen.

En mag Bert mee op vakantie
of gaan ze naar de zee
dan gaat het kleine beertje
altijd in zijn rugzak mee
en moet hij naar de dokter
is beer er altijd bij
als Bertje soms moet huilen
maakt beertje hem weer blij.

Vandaar dat Bert zijn beertje
soms wel duizend kusjes geeft
want beertje is het állerbeste
vriendje dat hij heeft.

